

De Kleine Plevier in de A. W. duinen in 1972.

Het meest opvallende verschijnsel in het Plevierenseizoen 1972 was de late- en langzame start van de legperiode. Door terugrekening moeten wij aannemen, dat het eerst ei omstreeks 26 april gelegd werd, maar alle verdere eerste leg-sels ontstonden eerst in mei.

Dit verschijnsel was niet tot de A. W. duinen beperkt. Ook in ons Amsterdamse gebied van onderzoek startte het broedseizoen aarzelend. Hoogstwaarschijnlijk was de bijzonder koude maand april debet aan een en ander.

Rekening houdend met deze late start en de daardoor te verwachten geringere bereidheid tot vervolg- of tweede broedsels, kunnen wij voor 1972 een zekere stabilisatie in het aantal plevieren broedparen in ons gebied vaststellen t. o. v. 1971, n.l. 27 broedgevallen nu tegenover 28 in 1971. Afgewacht moet worden, of de regelmatige en zeer duidelijke teruggang der laatste jaren hiermede voorlopig tot staan gekomen is. De omvang van de achteruitgang per jaar is in ieder geval wel duidelijk minder geworden:

van 1968 op 1969	teruggang van 10 broedgevallen
van 1969 op 1970	" " 7 "
van 1970 op 1971	" " 4 "
van 1971 op 1972	" " <u>1</u> "

totale teruggang 22 broedgevallen.

Hoewel de speciaal voor plevieren aangelegde stukjes door ons - en in onze ogen - goed waren bijgehouden, zakte de animo hiervoor op onrustbarende wijze. Slechts twee stukjes (van de twaalf) waren in 1972 nog bezet: beide aan het einde van het seizoen (één met goed resultaat).

Onnodig te zeggen, dat wij door deze ervaring en door gebrek aan inzicht in de mogelijke oorzaken, voorlopig niet tot aanleg van verdere stukjes zijn overgegaan.

De ook reeds in 1971 manifeste belangstelling van de in het terrein zelf geboren jongen bleef in 1972 aanhouden. Nu constateerden wij zelfs al 11 broedvogels, die hier in de afgelopen jaren als pas geboren jongen geringd waren. Hun gemiddelde leeftijd was 2,5 jaar en het maximum 5 jaar. Voor 1971 waren deze cijfers resp. 3, 3 en 3 jaar.

Uiteraard zijn vooral de maximum-waarden voor dergelijke kleine aantallen vogels erg willekeurig en zeker niet representatief voor de soort. Bij Amsterdam vonden wij vogels met een minimum leeftijd van 13 jaar en bij langer aanhouden van het onderzoek en met een behoorlijke dosis geluk mogen wij zeker nog hogere waarden verwachten.

In 1972 werd opnieuw een emigrant(e) ontdekt in de terreinen bij Amsterdam. Het was een broedend ♂, dat in 1969 als jong in de A.W. duinen was geringd. Opvallend was de ook nu weer geconstateerde stabiliteit in de eier-verliezen. Goede en slechte, late en vroege seizoenen, veel en weinig broedgevallen schijnen hierop weinig invloed te hebben. Het verlies aan eieren vóór uitkomen bedroeg in 1972 46 % (in 1971 47 %, in 1970 46 %, in 1969 42 % en in 1968 48 %). Dat toch het geringde aantal pulli nog weer beduidend lager was dan in 1971, n.l. 30 tegenover nog 52 in 1971, kon dan ook minder aan de plevieren dan aan onze eigen (lagere) efficiency geweten worden. Er zijn met zekerheid méér pulli dan deze 30 geboren.

Een der door ons gecontroleerde broedvogels droeg een ons vreemde ring. De terugmelding had evenwel niet veel te betekenen. De vogel bleek op 2 mei 1971 te Schoorl als volwassen dier te zijn geringd, maar over zijn eventuele broeden in dat jaar is niets bekend.

F.J. Vlaanderen - Daatselaar

K. Vlaanderen

J. Walters.
